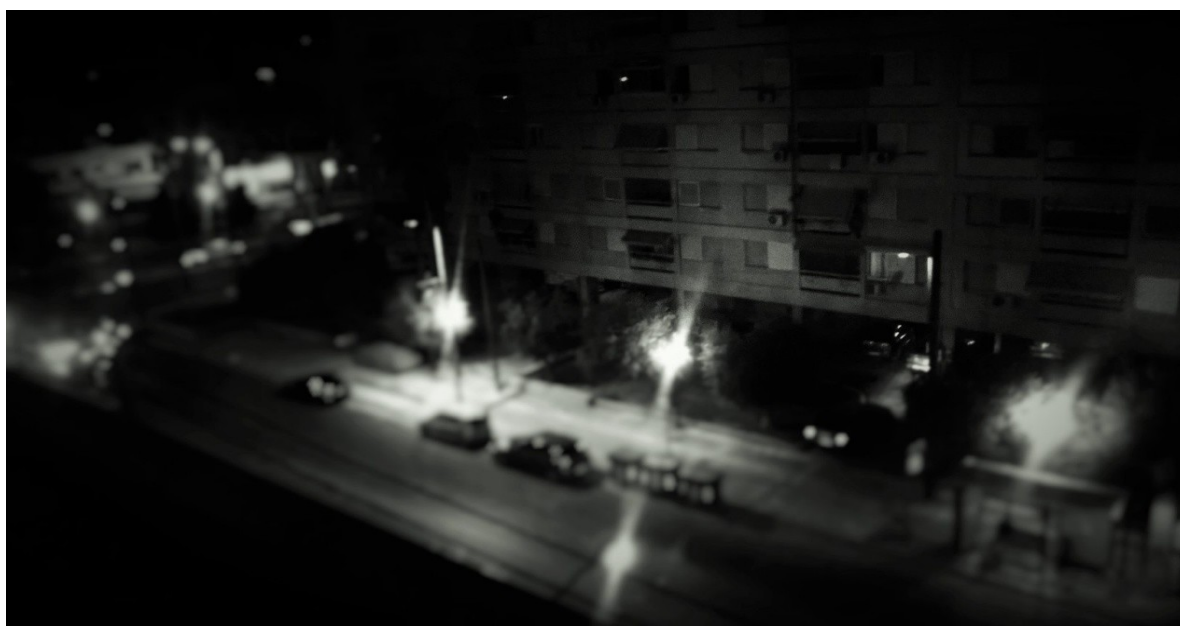

Η “βόλτα με την πιούζυ”

Μάιος 2016- Απρίλιος 2018

Φωτογραφίες και λέξεις από μια διαδρομή

Φαίη Φραγκισκάτου

Αθήνα 2018

Η “βόλτα με την πιούζυ”

Μάιος 2016- Απρίλιος 2018

Φωτογραφίες και λέξεις από
μια διαδρομή

Φωτογραφίες, εισαγωγικό σημείωμα και επιλογή κειμένων: Φαίη Φραγκισκάτου

Φωτογραφία εξώφυλλου – οπισθόφυλλου: Φαίη Φραγκισκάτου

“βόλτα με την πιούζυ” είναι ο τίτλος ενός κομματιού των στέρεο νόβα από το άλμπουμ “Ντισκολάτα” του 1993

(δημοσιευμένο e-book στο blog invisiblegulag.wordpress.com, επιτρέπεται η αναδημοσίευση του κειμένου και των φωτογραφιών εφ' όσον αναφερθεί η πηγή και το όνομα της δημιουργού)

Αντί εισαγωγής

Στη ζωή δεν υπάρχει ξανά. Η τάση τη ζωής δείχνει να μην περνάς το ίδιο ποτάμι καθώς νομίζεις ότι το περνάς. Κάποιες φορές λοιπόν το για πάντα κρατά όσο ένα δευτερόλεπτο και εκείνες τις φορές η ζωή συνεπαίρνει στο διάβα της ο,τι βρει όπως ένας μεγάλος καταρράκτης. Η βόλτα με την “πιούζυ” ήταν μια φωτογραφία που τράβηξα τις εργατικές πολυκατοικίες στο Περιστέρι σχεδόν τυχαία ένα βράδυ στα τέλη Αυγούστου του 16. Για μια περίοδο περίπου δύο ετών η πυκνότητα του χρόνου αραιώσε σημαντικά, έμοιαζε πως όσο και να προσπαθούσα όλα μέναν ακίνητα στον μικρόκοσμο και την ροή της ζωής μου. Η φωτογραφία εκείνη μαζί με ποικίλους συνειρμούς, έμεινε στο μυαλό μου και όταν άρχισα να νιώθω ότι κάποια μορφή κίνησης επανέρχεται, αποφάσισα να της δώσω όνομα (από τον τίτλο ενός κομματιού των Στέρεο Νόβα) και να την κάνω αφητηρία μιας προσπάθειας χαρτογράφησης αυτής της περιόδου των δύο ετών.

Η Lyn Hejinian στην “Βαρβαρότητα” αναφέρει κάπου ότι “ η γλώσσα, ως εργαλείο ειλικρινείας, θέτει τον καθένα όχι μόνον «εν σχέσει» αλλά εν μία σχέση που συνεπάγεται έκθεση στις απαιτήσεις και αξιώσεις των άλλων... Γιατί η “ειλικρίνεια” δεν είναι τόσο μια αληθής περιγραφή των εσωτερικών (συν)αισθημάτων του εαυτού ..., όσο μια αποδοχή εκείνου που υπερβαίνει τον εαυτό”. Σε μένα μ αυτόν τον τρόπο και ίσως ακόμη πιο καταλυτικά λειτουργούν οι τυχαίες φωτογραφίες που τραβάω χωρίς προμελέτη από την χαμηλής ευκρίνειας κάμερα του κινητού μου. Το φριζάρισμα της στιγμής, γκρεμίζει κάθε εναλλακτική θέση του εαυτού, πέραν αυτής που αποτυπώνει, απογυμνώνοντας, αλήθειες, πλάνες, ελλείψεις και λεπτομέρειες.

Η βόλτα με την “ πιούζυ” είναι 15 τέτοιες στιγμιαίες φωτογραφίες, κάποιες εμπλουτισμένες με το φίλτρο της βινιέτας κάποιες ακριβώς όπως τραβήχτηκαν. Οι φωτογραφίες έχουν τραβηχτεί τη διετία μεταξύ του Μαΐου του 2016 και του τέλους Απριλίου του 2018. Μια διετία που έφερε έντονο το στοιχείο του φριζαρίσματος του χρόνου, του χρόνου που έμεινε στάσιμος σε βαθμό πολλαπλάσιο από το φριζάρισμα μιας φωτογραφίας. Η βόλτα με την “πιούζυ” είναι ο οδικός χάρτης μιας συγκεκριμένης διαδρομής που ο εξωτερικός παρατηρητής δε θα κατανοήσει απόλυτα. Εκ πρώτης όψεως η αύξουσα σειρά και τα θέματα των φωτογραφιών δείχνουν ασύνδετα.

Αν όμως κάποιος μπορέσει και βρει μια εσωτερική συνοχή στα θέματα και τη αύξουσα σειρά των φωτογραφιών, τότε ίσως και για εκείνον το φριζάρισμα του χρόνου δεν είναι μια κατάσταση άγνωστη. Η “βόλτα με την πιούζυ”, τα βήματα στο μονοπάτι μιας βόλτας.

“Or will you only freeze and frown and lose what you have found?
In the white light of Easter seas'n will you live again?”

Tim Buckley

Γι' αυτό άμα κάνει κανείς μια κίνηση έτσι για να μας χαϊδέψει κάνουμε εμείς μια κίνηση πίσω σα να μη φάμε ξύλο.

Γι' αυτό αν τύχει και μ' αγαπήσεις πρόσεχε σε παρακαλώ πολύ πολύ πώς θα μ' αγκαλιάσεις. Πονάει εδώ.

Κι εδώ. Κι εκεί. Μη! Κι εδώ. Κι εκεί.”

Κατερίνα Γώγου - Ιδιώνυμο

"Ένα πράγμα, πριν ολοκληρωθεί, είναι θόρυβος. Όταν ολοκληρωθεί είναι σιωπή."

ΆντONIO Πόρτσια - Φωνές

‘Υπάρχουν άνθρωποι που μπορείς να ζεις μέσα τους χωρίς να ζεις μαζί τους .
Όπως και άνθρωποι που ενώ ζεις μαζί τους είναι αδύνατο να ζεις μέσα τους.’

Γιόχαν Βόλφγκανγκ Γκαίτε

“Βόλτα με τον παππού στο βουνό· κόβει ξύλα για τον χειμώνα· μου μιλά για την αναγκεμένη ζωή
του·

πόλεμος, εμφύλιος, φτώχεια, μουγγή λαλιά·

μου δείχνει δέντρα, λουλούδια και ζούδια·

τι τρώγεται, τι είναι επικίνδυνο, τι πρέπει να προσέχω·

τίποτα από αυτά δεν μου χρειάστηκε στην πόλη κι ήμουν ολότελα απροετοίμαστος για όλα, αλλά
πούντος να με πάρει ξανά, να φύγω απ' τα άθλια της ζωής μου.”

Κώστας Δεσποινιάδης, Ζέλμπα

“Τότε που με πρωτοδιόρισαν, έφαγα τον κόσμο και την ψυχή μου για να με πάρουν από δω. Έγραφα συνέχεια γράμματα, ακόμα και σε πρόσωπα άγνωστα ή απίθανα: τηλεφωνούσα, τηλεγραφούσα - έγινα ρεζίλι. Όλοι στάθηκαν ανίσχυροι ή αδιαφόρησαν. Δεν αποκλείεται όμως να νόμιζαν ότι υπερβάλλω, γιατί και άλλοτε είχα κλαφτεί, ενώ δεν έπρεπε, ως φαίνεται. Ύστερα έσκυψα το κεφάλι και όλα πήραν κάπως να μαλακώνουν. Πάντως τα πράγματα δεν είναι τόσο τραγικά, όσο μας τα παρουσίασε ο Καρυωτάκης, υπάρχει πάντα κάποια διέξοδος. [...] Συμφωνώ όμως ότι στην αρχή είναι κάτι σα στραγγάλισμα. Από το πρώτο κιόλας βράδι, όταν τελειώσουν τα περίεργα καλωσορίσματα τους, διαπιστώνεις με απόγνωση πως σ' έπιασε στη φάκα ο κύριος του ξενοδοχείου. Βλέπεις καθαρά ότι την έπαθες για μια βούκα ψωμί. Άμα το θεωρήσεις αυτό ως δοκιμασία, πάει καλά, αλλιώς είσαι χαμένος. Το λιγότερο, θα καταντήσεις αλκοολικός.”

Γιώργος Ιωάννου - Φτερούγα Σκοτεινή

“και τον ρώτησε αν είχε ψυλλιαστεί το δικό του τρομερό λάθος που τον είχε καταγγείλει ως ένοχο ενός ψεύτικου εγκλήματος.

Και ο άλλος του αποκρίθηκε πως όχι, πως κανείς δε μπορεί να ψυλλιαστεί τα μυθεύματα που κατασκευάζουν οι παλιοί φόβοι στις άδειες καρδιές”

Αμπντόν Ουμπίδια - η ιστορία των βρώσιμων βιβλίων

"Τραμπουκομάνα Σαλονίκη
μ' άδεια καλάζνικοφ σ' εκδικούνται
παλινοστούντες συμμορίτες από την Οδησό
στην άκρη των χειλιών σου ιδρύεται η Εχθρική Εταιρία
πάνω σε νεορθόδοξα τρίκυκλα τ' άμφια αλωνίζουν
και μ' εξαπτέρυγα σιρίτια βαράνε μπαλωθιές
ροπαλοφόροι αγιογδύτες
βαρόνοι θεσμικοί
κι η αγάπη μου για σένα είναι κάτω απ' τη γη
ναι, η αγάπη μου για σένα θα 'ναι πάντα
κάτω απ' τη γη"

Γιώργος Πρεβεδουράκης - Κλέφτικο

"If the doors of perception were cleansed,
everything would appear to man as it is: infinite.

For man has closed himself up,
till he sees all things thro' narrow chinks of his cavern."

William Blake - The Marriage of Heaven in Hell

“A crow flew into the tree outside my window.

It was not Ted Hughes’s crow, or Galway’s crow.

Or Frost’s, Pasternak’s, or Lorca’s crow.

Or one of Homer’s crows, stuffed with gore, after the battle.

This was just a crow.

That never fit in anywhere in its life, or did anything worth mentioning.

It sat there on the branch for a few minutes.

Then picked up and flew beautifully out of my life.”

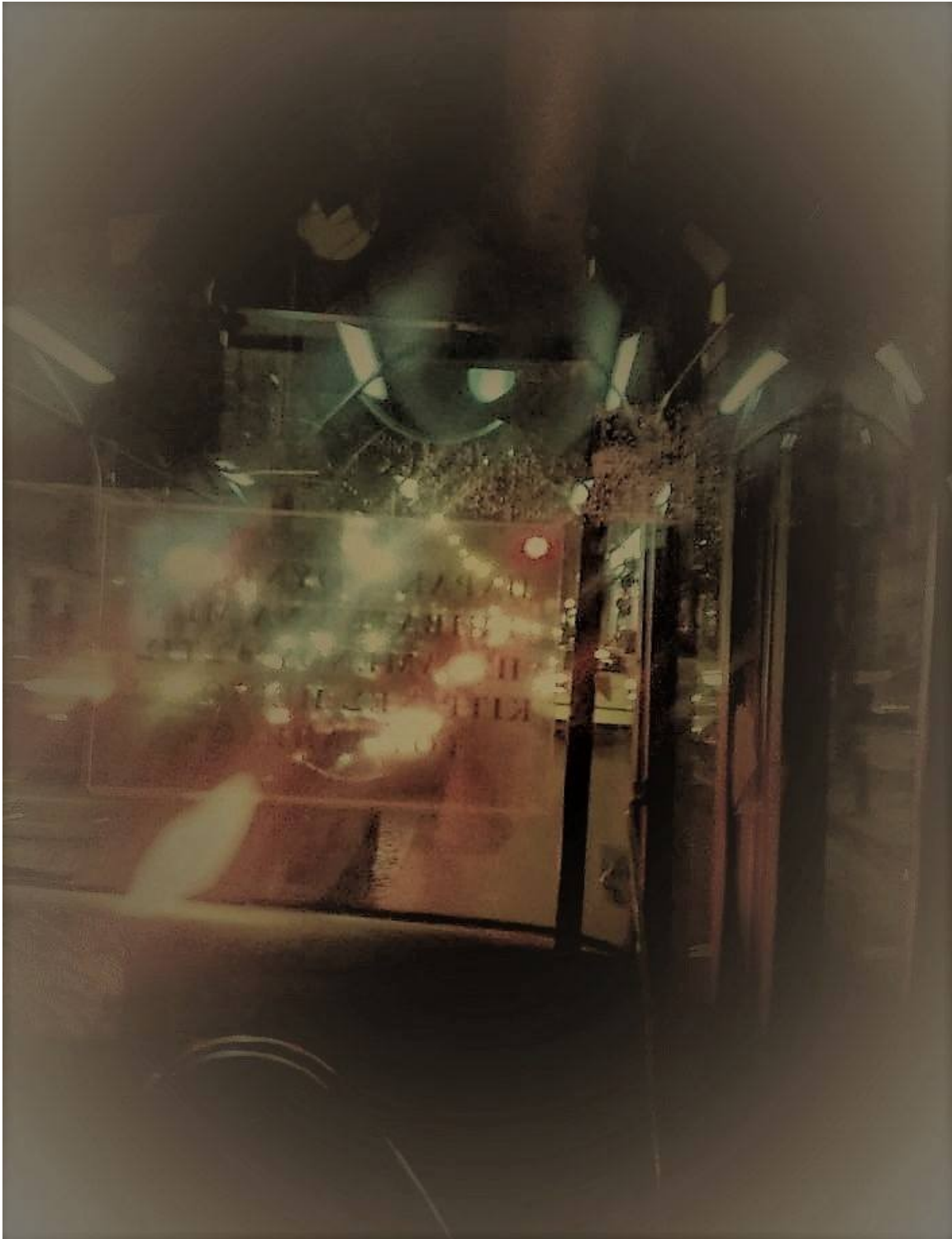
Raymond Carver - My Crow

"Είμαι καλός στον έρωτα. Είμαι καλός στο μίσος.

Στο ενδιάμεσο είναι που παγώνω."

Leonard Cohen

"We either make ourselves miserable, or we make ourselves strong.

The amount of work is the same."

Carlos Castaneda

"I believe in movement, I believe in that lighthearted balloon, the world. I believe in midnight and the hour of noon ... But what else do I believe in? Sometimes everything. Sometimes nothing ...

I believe in life which one day each of us shall lose."

Patti Smith – M Train

“Κάθε σελίδα και μια νίκη. Ποιος μαγείρεψε τα νικητήρια συμπόσια;
Κάθε δέκα χρόνια κι ένας μεγάλος άντρας. Ποιός πλήρωσε τα έξοδα;
Πόσες και πόσες ιστορίες. Πόσες και πόσες απορίες.”

Μπερτολντ Μπρεχτ - Ερωτήσεις ενός εργάτη που διαβάζει

"Don't ask for guarantees.

And don't look to be saved in any one thing, person, machine, or library.

Do your own bit of saving, and if you drown, at least die knowing you were heading for shore."

Ray Bradbury - FAHRENHEIT 451

Η “βόλτα με την πιούζυ”

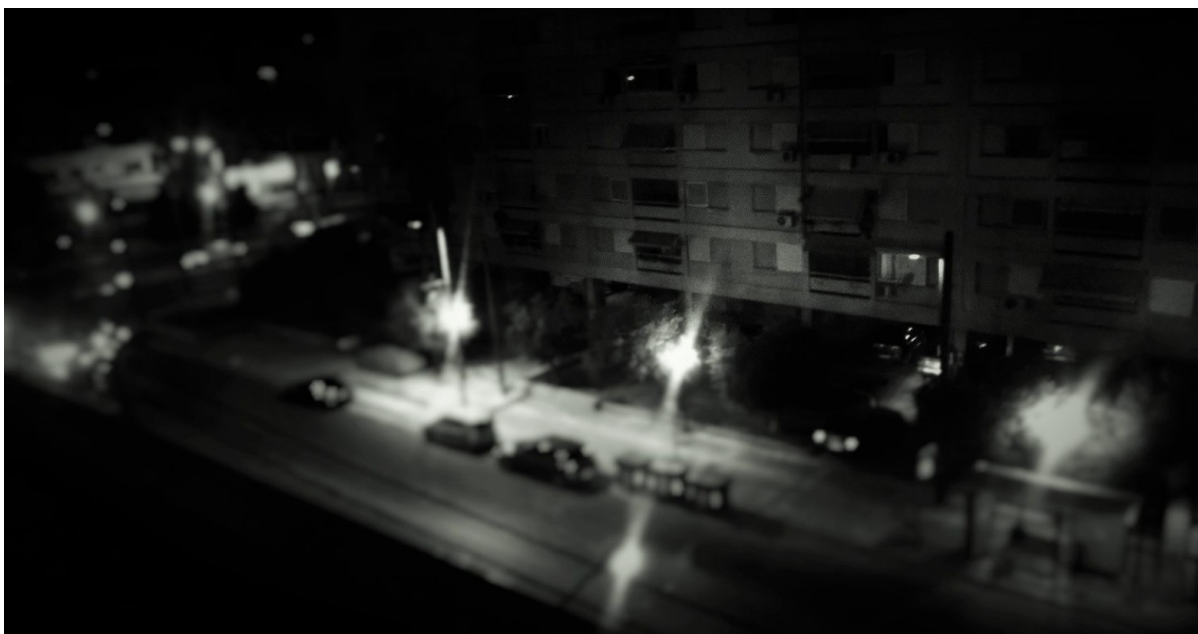
Μάιος 2016- Απρίλιος 2018

Φωτογραφίες και λέξεις από
μια διαδρομή

Η “βόλτα με την πιουζυ”

Μάιος 2016- Απρίλιος 2018

Φωτογραφίες και λέξεις από μια διαδρομή

Φαίη Φραγκισκάτου

Αθήνα 2018